

वा० रा०

॥ ७ ॥

अथते माल्यवदादयः ॥ अव्ययं चिरजीविनं ॥ १८ ॥ ओजस्तेजोबलवतामतएव महतादेवानां भवानेवात्मतेजसा आत्मसामर्थ्येन गृहकर्ता सत्वमस्माकमपि हृदयेऽपि तंगृहंकुर्वितिसंबंधः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ द्वितीयस्तत्सदृशइत्यर्थः ॥ मध्यमेशिखरइतिसंबंधः ॥ २३ ॥ शकुनैरपि दुष्प्रापेइत्यत्र हेतुष्टंकच्छिन्नचतुर्दिशि ॥ २४ ॥

अथते विश्वकर्माणं शिल्पिनां वरमव्ययं ॥ उचुः समेत्यसंहृष्टाराक्षसारघुसत्तम ॥ १८ ॥ ओजस्तेजोबलवतां महतामात्मतेजसा ॥ गृहकर्ता भवानेव देवानां हृदयेऽपि तं ॥ १९ ॥ अस्माकमपि तावत्त्वं गृहंकुरु महामते ॥ हिमवंतमुपाश्रित्य मेरुमंदरमेव वा ॥ २० ॥ महेश्वरगृहप्रख्यं गृहं नः क्रियतां महत् ॥ विश्वकर्मा तनस्तेषां राक्षसानां महाभुजः ॥ २१ ॥ निवासं कथयामास शक्रस्येवामरावतीं ॥ दक्षिणस्योदधेः स्त्रीरेत्रिकूटो नाम पर्वतः ॥ २२ ॥ सुवेलइति चाप्यन्यो द्वितीयो राक्षसेश्वरः ॥ शिखरे तस्य शैलस्य मध्यमेऽबुदसन्निभे ॥ २३ ॥ शकुनैरपि दुष्प्रापेष्टंकच्छिन्नचतुर्दिशि ॥ त्रिंशद्योजनविस्तीर्णा शतयोजनमायता ॥ २४ ॥ स्वर्णप्राकारसंवीता हेमतोरणसंवृता ॥ मया लंकेति नगरी शक्या ज्ञप्तेन निर्मिता ॥ २५ ॥ तस्यां वसत दुर्धर्षायुधं राक्षसपुंगवाः ॥ अमरावतीं समासाद्य सेंद्रा इव दिवौकसः ॥ २६ ॥ लंकादुर्गं समासाद्य राक्षसैर्वहुभिर्वृताः ॥ भविष्यथ दुराधर्षाः शत्रूणां शत्रुसूदनाः ॥ २७ ॥ विश्वकर्मवचः श्रुत्वा तनस्ते राक्षसोत्तमाः ॥ सहस्रानुचरा भूत्वा गत्वा तामवसन्पुरीं ॥ २८ ॥ दृढप्राकारपरिखां हेमैर्गृहशतैर्वृतां ॥ लंकामवाप्य ते हृष्टान्यवसन रजनीचराः ॥ २९ ॥ एतस्मिन्नेव काले तु यथाकामं चराधव ॥ नर्मदानामगंधर्वी विभूवरघुनंदन ॥ ३० ॥ तस्याः कन्या त्रयं त्यासीत् ह्रीं श्रीं कीर्तिसमद्युति ॥ ज्येष्ठक्रमेण सा तेषां राक्षसानां मराक्षसी ॥ ३१ ॥ कन्यास्ताः प्रददौ हृष्टा पूर्णचंद्रनिभाननाः ॥ त्रयाणां राक्षसेन्द्राणां तिस्रो गंधर्वकन्यकाः ॥ ३२ ॥

॥ २५ ॥ अमरावतीं समासाद्येति नवाक्षरपादतार्पी ॥ २६ ॥ २७ ॥ सहस्रमनेकेऽनुचरायेषां ते सहस्रानुचराः ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ अराक्षसी राक्षसजातिभिन्ना ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

उ० कां०

॥ ७ ॥